

Decàleg #E.

Noves tàctiques de mobilitzacions al carrer

Els moviments d'acampada que hi va haver a tot el món després de la crisi financera de 2008 van servir d'inspiració per a l'acció massiva de desobediència civil a Hong Kong el 2014: una sèrie de manifestacions que van passar a denominar-se Occupy Central o el Moviment dels paraigües. Aquelles manifestacions van adoptar la lògica de l'acampada de les mobilitzacions anteriors i la gent va ocupar les principals artèries de la ciutat durant 79 dies, esperant que el trastorn forçaria al govern a seure a la taula de negociació. El govern es va negar a cedir i les protestes van acabar en un fracàs. Les manifestacions a Hong Kong de la primavera del 2019 han estat impulsades en gran part per joves activistes, que han desenvolupat i adaptat les seves tàctiques durant les protestes setmanals i els consegüents xocs amb la policia, oferint una classe magistral als i les activistes de tot el món. Heus aquí algunes de les seves principals tàctiques.

1. No més acampades: "Sigues com l'aigua!". Aquesta vegada, la gent de Hong Kong s'inspira en una font més propera: l'heroi local i actor de cinema d'acció Bruce Lee, que, com és sabut, solia aconsellar: "Sigues com l'aigua, l'aigua flueix, però pot colpejar". Els joves manifestants de Hong Kong eviten les tàctiques d'acampada fixa del passat per impulsar un estil de protesta àgil i summament mòbil. Una concentració pot convertir-se en una marxa; una marxa pot iniciar-se en una indret i de sobte canviar a una altra direcció; l'objectiu d'una acció determinada pot posar-se de manifest tan sols en el curs de l'acció mateixa. En les manifestacions recents, petits grups de manifestants es disgregaven per dur a terme ocupacions il·legals d'algun edifici governamental, envaint el vestíbul i els ascensors. Quan el govern declarava tancat l'edifici i donava permís al personal per abandonar-lo, els manifestants es dispersaven i acudien al següent objectiu.

2. Un moviment sense líders. Aquesta onada de manifestacions a Hong Kong no té líders. Es tracta en part d'una resposta a l'agressiva persecució per part del govern de Hong Kong dels líders de l'anterior onada de protestes: el cap visible del Moviment dels Paraigües, Joshua Wong, acaba de sortir de la presó, mentre que molts altres líders, entre ells els impulsors del pla d'Occupy Central, Benny Tai i Chan Kin-man, segueixen tancats. Sense cap líder visible, no hi ha ningú a qui empresonar. Voluntaris amb megàfons o walkie-talkies ajuden a anunciar i coordinar, però no són líders. Els manifestants també han explicat que aquesta falta de lideratge anima a tothom a implicar-se i participar en el moviment. D'aquesta manera posen en pràctica la democràcia participativa a la qual aspiren.

3. Protestes de codi obert. No obstant això, la manca d'una direcció centralitzada també és resultat de l'ús tàctic de les xarxes socials. La gent va a fòrums en línia com LIHKG -una mena de versió local de Reddit en què els usuaris deixen comentaris i voten propostes- i s'apunten a grups de Telegram (els més amplis compten amb desenes de milers de membres), la funció de votació permet als participants votar sobre els següents passos: ¿els manifestants han de romandre en el lloc o dispersar-se? Es vota aquí mateix i s'actua d'acord amb el resultat. Són manifestacions de codi obert.

4. Els límits de Telegram. L'ús d'Telegram per part de la gent és notori, així que potser no resultarà estrany que durant els primers xocs més intensos entre manifestants i policies, Telegram informés que havia estat objecte d'un vast atac de denegació de servei procedent de la Xina continental. A això cal afegir la gran sobrecàrrega de les xarxes de telefonia mòbil quan hi ha desenes de milers de persones concentrades en una zona limitada i intenten accedir simultàniament als seus dispositius, de manera que les comunicacions es tornen ràpidament problemàtiques.

5. AirDrop. Davant d'això, la gent ha adoptat tecnologies P2P alternatives, en particular l'aplicació AirDrop amb el qual estan equipats tots els telèfons d'Apple. AirDrop permet als usuaris d'un iPhone intercanviar missatges i imatges mitjançant una connexió Bluetooth, sense necessitat de connectar-se a través de la telefonia mòbil. Així s'ha utilitzat AirDrop tant per compartir missatges amb altres

manifestants durant les marxes com per difondre comunicats a una comunitat més àmplia. Els usuaris i usuàries del metro de Hong Kong poden rebre missatges no sol·licitats a través d'AirDrop amb lemes favorables a la causa o l'anunci de la següent convocatòria. Abans de les manifestacions, en els grups de Telegram es difon el missatge "Recorda portar l'AirDrop connectat". Quan anava a concloure una manifestació i la gent estava preparant-se per tornar a ser aigua i dispersar-se, el mòbil va començar de sobte a sonar i mostrar el següent missatge a AirDrop: "Marxem tots a les 19:00".

6. Cadenes de subministrament. Les experiències del Moviment dels Paraigües i els recents xocs amb la policia han ensenyats als i les activistes que necessiten certs recursos en primera línia. Per assegurar que els nous subministraments arribin ràpidament, els manifestants de Hong Kong han desenvolupat un sistema original de senyals manuals per enviar missatges a través de la multitud sobre els recursos requerits. El senyal avança al llarg de les files de gent fins a la rereguarda de la manifestació, on es guarden els materials prèviament transportats a un lloc proper. Des d'allà, els materials sol·licitats passen de mà en mà al llarg d'una cadena humana que travessa la multitud fins al lloc en què es necessiten. Aquestes cadenes de subministrament humanes s'han arribat a estendre al llarg d'un quilòmetre i és impressionant observar com funcionen.

7. Llenguatge de signes. Han creat un llenguatge de signes que s'ha tornat tan icònic que en una recent concentració de *cabells platejats*, és a dir, de gent gran que es van manifestar en suport a la jove generació, la gent gran van estar assajant amb els joves els senyals manuals per mostrar la seva solidaritat.

8. Neutralització de gasos lacrimògens. Quan al començament del Moviment dels Paraigües, el 2014, la policia va llançar bombes lacrimògenes, hi va haver una gran indignació en la comunitat de Hong Kong, donant lloc a l'ocupació del centre de la ciutat durant 79 dies. Cinc anys després, el llançament de gasos lacrimògens als carrers de Hong Kong és habitual. Els manifestants han après a neutralitzar-los. Petits grups mòbils de *bombers* esperen darrere de la primera línia, equipats amb cons de regulació del trànsit. Quan cau una bomba lacrimògena entre la multitud, van corrent al lloc per tapar la bomba amb un dels cons, creant així una xemeneia que reté i canalitza el fum com amb un embut. Després s'acosta un altre membre del grup i aboca aigua en el con per apagar la bomba. Si no disposen de cons de trànsit, utilitzen aigua o tovalloles mullades per apagar les bombes lacrimògenes, o un manifestant àgil, proveït de guants calorífugs, recull la bomba i la llança de tornada a la policia o a un costat on no hi hagi gent i no molesti a ningú.

9. Evitar una estampida. Un dels majors riscos de lesions o mort enmig d'una multitud de gent es deriva del perill d'estampida. Quan la policia llança bombes lacrimògenes sobre multituds apinyades, o les companyies de la policia antiavalots llancen una de les seves càrregues amb porres elèctriques, el risc de pànic entre la multitud i d'estampida és agut. Conscients d'aquest perill, grups de manifestants criden en aquest cas "Un - dos, un - dos ..." a l'uníson a mesura que retrocedeixen i tothom manté el ritme anant cap enrere. Això assegura una retirada ordenada i evita el que d'una altra manera podria ser una estampida mortal.

10. La Revolució es finança amb el micro-mecenatge. Els activistes de Hong Kong volien cridar l'atenció del públic internacional sobre la seva causa i van creure que la cimera del G-20 de líders mundials prevista a Osaka (Japó) per a finals de juny els brindava una oportunitat. No van poder portar la seva lluita fins a la taula del G-20, però sí a les taules d'esmorzar dels assistents. Van triar una sèrie d'anuncis a tota plana en diaris de tot el món per donar publicitat a la seva lluita. Van finançar els anuncis llançant una campanya de micro-mecenatge que va recaptar l'equivalent a uns 650.000 euros en qüestió d'hores. En els dies immediatament anteriors i durant la cimera del G-20, en diaris més influents de tot el món, van aparèixer sorprenents anuncis a tota plana i en blanc i negre que deien "Doneu suport a Hong Kong al G-20".